

जमान त्वं ब्रह्मासि महान्भवसि सविता प्रेरकश्चासि सत्यप्रसवः सत्यः प्रसवो
 अनुज्ञा यस्य ॥ द्वितीयं प्रत्याह त्वं ब्रह्मासि वरुणोऽनिष्टनिवारकोऽसि सत्यौ-
 ज्ञाः सत्यमोजो यस्य अमोघवीर्योऽसि सत्ये वा ओजो यस्य ॥ तृतीयं प्रत्याह
 त्वं ब्रह्मासि इन्द्रोऽसि ऐश्वर्यवानसि विशौजाः विन्नु प्रजास्वो जस्तेजो यस्य वि-
 ओजा इति प्राप्ति विशौजा इति हान्दसमत एव पदकारो नावग्रहं चकार (14.) ॥
 चतुर्थं प्रत्याह त्वं ब्रह्मासि रुद्रोऽसि हे राजन् त्वं रुद्रवृषोऽसि शत्रूणां रोदना-
 द्रावणाच्च । सुशेवः शेव इति सुखनाम [निघं ३. ६.] शोभनं शेवः सुखं यस्मात्
 शोभनं सुखयिता ॥ त्वं ब्रह्मासीत्येतावदेव पञ्चमं प्रतिवचनम् ॥ का° [१५. ७. १०.]
 बहुकारेति च ह्यत्येवंनामानमिति । यजमानं बहुकारित्यादिसुमङ्गलनामानं नर-
 माकारयति (15.) ॥ लिङ्गोक्तदैवतम् हे बहुकार बहु कार्यं करोति बहुकारः श्रेयः
 करोति श्रेयस्करः भूयो बहुतरं करोति भूयस्करः तेषां सम्बोधनानि हे बहुकारि-
 त्यादिकल्याणनामन् त्वामाह्वयऽइति शेषः ॥ का° [१५. ७. ११.] स्फ्यमस्मै प्रयहति
 पुरोहितोऽध्वर्युर्वेन्द्रस्य वज्र इति । अस्मै यजमानाय स्फ्यं ददाति द्यूतभूमिकर-
 णाय ॥ स्फ्यदैवतम् । हे स्फ्य इन्द्रस्य वज्रस्त्वमसि इन्द्रो ह यत्र वृत्राय वज्रं
 प्रजहरेत्यादि तस्य स्फ्यस्तृतीयमिति श्रुतेः [१. २. ४. १.] । तेन हेतुना मे मम य-
 जमानं रथ्य रथ्यतिर्वशगमने वशवर्तिनं कुरु यो वै राजा ब्राह्मणादवलीयान-
 मित्रेभ्यो वै स वलीयान्भवतीति श्रुतेः [५. ४. ४. १५.] । यद्वा तेन मे रथ्य यस्मा-
 त्वं वज्रवृषस्तेन कारणेन मम रथ्य द्यूतभूमौ परिलेखनद्वयं कार्यं साधय ॥ २८ ॥

a. अग्निः पृथुर्धर्मणस्पतिर्नुषाणोऽअग्निः पृथुर्धर्मणस्पतिराज्यस्य वेतु स्वाहा ।

b. स्वाहाकृताः सूर्यस्य रश्मिर्भिर्यतध्वं सजातानां मध्यमेधाय ॥ २९ ॥

का° [१५. ७. १५.] द्यूतभूमौ हिरण्यं निधायभिजुहोति चतुर्गृहीतेनाग्निः पृथु-
 रिति । एवं कृतायां द्यूतभूमौ कनकं निधाय तदुपरि चतुर्गृहीताज्यं जुहुयात् ॥
 अग्निदेवत्यम् अग्निः आज्यस्य वेतु कर्मणि षष्ठी धृतं पिबतु स्वाहा सुहुतमस्तु ।
 किम्भूतोऽग्निः पृथुः देवानां प्रथमत्वाद्विशालः । तथा धर्मणः पतिः धारणं धर्मं ज-
 गतो धारणस्य धर्मस्य वा स्वामी । नुषाणः प्रीयमाणः ह्यमानं हविः सेवमानो